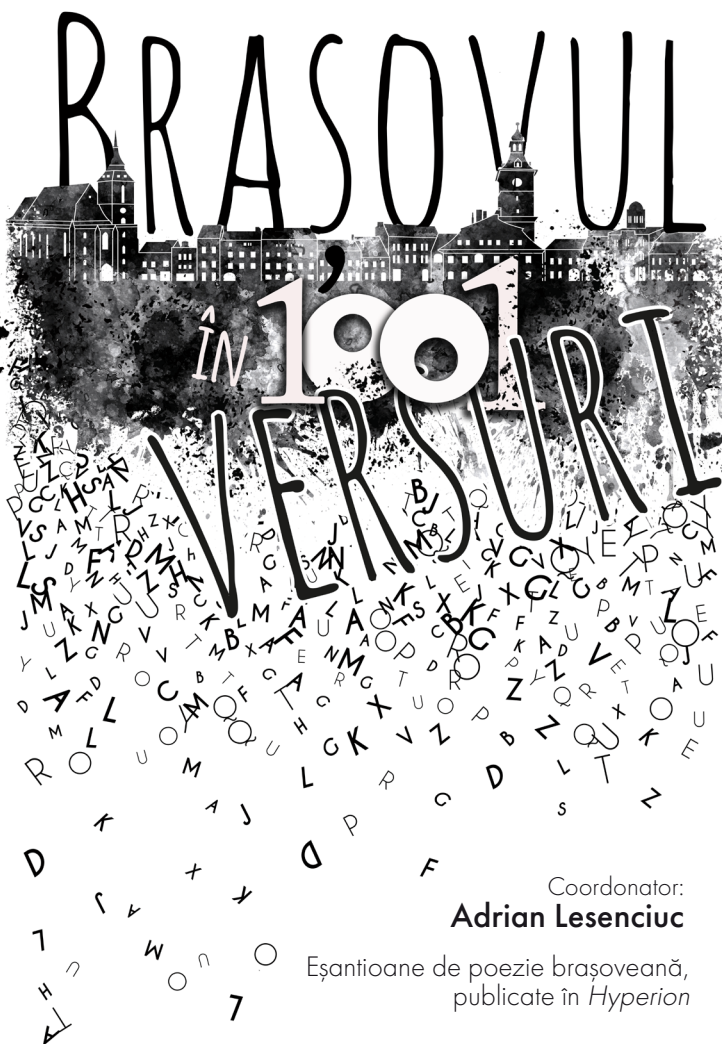

Coordonator:

Adrian Lesenciuc

Exantioane de poezie brașoveană,
publicate în *Hyperion*

Libris
EDITORIAL

BRAȘOV, 2020

CUPRINS

Gellu Dorian , <i>O antologie insolită</i>		7
Adrian Lesenciuc , <i>Brașovul în 1001 versuri</i>		11
Claudiu Mitan	0001-0070	21
Lumina care a fost cuvânt	0001-0007	23
Cuvintele acestui poem I	0008-0020	24
Cuvintele acestui poem II	0021-0031	25
Elegie pentru părinți	0032-0070	26
Angela Nache-Mamier	0071-0142	29
m-am construit ca pe o coloană infinită	0071-0119	31
păpușa de cârpă	0120-0142	36
Liviu Ioan Stoiciu	0143-0216	39
Singurătăți	0143-0160	41
Aceasta e durerea	0161-0178	43
Îndrăgostiți	0179-0197	45
De ce eu?	0198-0216	47
Daniel Pișcu	0217-0295	49
I. Poemul lui Nokia	0217-0295	51
Alexandru Mușina	0296-0381	55
Un deal cu meri înfloriți	0296-0309	57
Arhipelagul	0310-0332	58
De ce?	0333-0348	60
Case	0349-0362	62
În după-amiază	0363-0381	63
Romulus Bucur	0382-0458	65
cum să ajutăm o bătrânică să treacă strada	0382-0405	67
care e adevărata poveste cu bătrânică	0406-0439	69
care vrea să treacă strada		
bătrânică care nu a mai trecut strada	0440-0458	71

Mihaela Malea Stroe	0459-0540	73
Poem cu mesteceni îndrăgostiți	0459-0486	75
Poem scris pe timpurie zăpadă	0487-0514	77
Poemul păgânei îndoiei trecătoare	0515-0540	79
Marius Oprea	0541-0620	81
Oprea, eroul	0541-0555	83
Necrolog	0556-0620	85
Andrei Bodiu	0621-0696	89
Firul alb	0621-0631	91
Taxi Driver	0632-0642	92
Omul fără stare	0643-0662	93
Poeții tineri	0663-0673	95
Trei nopți la rând	0674-0686	96
Primăvara timpurie	0687-0696	97
Simona Popescu	0697-0777	99
Iată fragi, vouă dragi	0697-0777	101
Mihai Ignat	0778-0849	107
*** [propoziții principale repetiții]	0778-0789	109
*** [dacă am avea pian]	0790-0801	110
*** [îmi lipesc fruntea de fruntea Carei]	0802-0813	111
*** [simt nordul cu tălpile]	0814-0825	112
*** [m-au înfipt în perete ca pe un cui]	0826-0837	113
*** [noaptea ne citește fețele]	0838-0849	114
Mihail Vakulovski	0850-0928	115
riduri	0850-0867	117
c a r m i n e	0868-0883	119
pașii taților noștri	0884-0908	121
*** [citesc jurnalul lui tata]	0909-0922	123
*** [m-ai speriat semeni tot mai mult cu tat-to]	0923-0928	124
Laurențiu-Ciprian Tudor	0929-1001	125
Jurnal de clubu	0929-1001	127

Claudiu **MITAN**

Claudiu MITAN

N. 4 ianuarie 1946, Prejmer, jud. Braşov, d. 5 iulie 2016.

Poet. Fiul Claudiei (n. Ciumacov) şi al lui Moise Mitan. Absolvent al Liceului „Andrei Şaguna”, cu studii universitare nefinalizate în biologie, Claudiu Mitan a terminat filologia la Universitatea din Bucureşti. S-a orientat ulterior spre psihopedagogia specială. A fost membru al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Braşov. Colaborări la publicaţiile *Amfiteatru*, *Luceafărul*, *Astra*, *Interval*, *Vatra*, *Contrafort*, *Braşovul literar şi artistic* ş.a. Prezent în antologia lui Nicolae Stoie, *Braşovul în o sută de poezii*, Editura Pastel 2007. Poeme traduse în limba germană. A debutat în 1966 în revista *Amfiteatru*. Debutul editorial s-a produs în 1988 cu ciclul *Pe întinsele ape* în volumul colectiv *Prier*, editat de Cartea Românească. În 1998 îi apare volumul de poezii *Ştiinţa şi bucuria secretă*, pentru care i s-a şi decernat premiul filialei Braşov a Uniunii Scriitorilor din România în 1999.

OPERA: *Pe întinsele ape*, în volumul colectiv *Prier* (1988); *Ştiinţa şi bucuria secretă*, versuri (1998); *Clonarea*, versuri, (1999), *Să curgă această memorie*, versuri (2004), *Anotimp ascuns*, versuri (2007), *Tărâmul fragil*, versuri (2011).

Lumina care a fost cuvânt

Plin sunt de cuvinte
și nu pot spune un cuvânt.

0001

M-a părăsit graiul

M-a părăsit graiul
și s-a întors în lumina
care a fost
cuvânt.

0005

Cuvintele acestui poem I

În cuvintele acestui poem
se încălzește
șarpele îndoiei.

0008

Înțelesul lor
cu limbă de șarpe
îți mângâie sufletul.

Copil fiind
stăteam la pândă
pândeam cuvintele
și le așteptam eclozarea,

0015

Iar în sufletul meu
se strecura
îndoiala.

0020

Cuvintele acestui poem II

Ca o iederă șerpuitoare
se strecoară limba
printre cuvintele
acestui poem,
precum lama tăioasă
a luminii
în carnea cuvântului,
precum șarpele
prin dulceața păcatului
se strecoară limba
prin cuvintele acestui poem.

0021

0025

0031

Elegie pentru părinți

Dar noi,
dacă ne-am născut,
pentru cine ne-am născut
când ei
pentru noi
s-au născut?

0032

0035

Căci scris este
despre cei ce ne-au născut:
Noaptele lor grele și zilele lor grele
apăsau pe trupurile lor
și ne-au născut.
Deasupra lor
gura lumii
lespede era
și ne-au născut.

0040

0045

Iar noi

cu lumina cuvintelor lor

ne-am învelit

din lumina trupurilor lor

ne-am hrănit.

Noi purtăm în trup

căldura cuvintelor lor.

Noi suntem purtătorii lor de trup,

suntem purtătorii lor de cuvânt.

0050

0055

Mâna bunului Dumnezeu

luminează memoria mâinilor noastre

Tăcerea Lui dă grai

cuvintelor noastre

Din lumina întrupării Sale

făcut-am lumină

oaselor noastre

În lăcașul numelui Său

se cuibăresc numele noastre

căci El ne-a-nscris

în ceea ce ne-a fost scris.

0060

0065

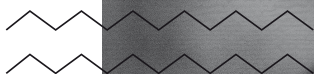
Iar noi
întru aceasta ne-am născut.

Precum copiii noștri
se vor naște.

0070

Angela **NACHE- MAMIER**

N. 5 noiembrie 1949, Brașov. Poetă. Fiica Bertei (n. Dudaș) și a lui Aurel Sasu. A absolvit Facultatea de Filologie a Universității din București. Stabilită, prin căsătorie, în Franța, în 1987. Este membră a Filialei Brașov a Uniunii Scriitorilor din România din 2012 și membră a Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec. A colaborat la numeroase publicații românești: *Astra*, *Vatra*, *Luceafărul*, *România literară*, *Tribuna*, *Brașovul literar* și artistic, *Litere*, *Zona literară*, *Citadela* etc. și franceze: *Salmigondis*, *Le Carnet de Lierles*, *Midi Libre*, *Journal d'Elbeuf*, *Paris-Normandie*, *Thau info*, *Gardiolarem*. A fost inclusă în *Almanahul scriitorilor brașoveni* din 1982, în *Scriitori români din anii '80-'90* (editor Ion Bogdan Lefter), în *Brașovul în 100 de poeme*, 2000, în *Antologia de poezie Hai Hui*, 2012 ș.a.. A avut o importantă activitate cenaclieră la cenaclurile de *Luni*, 19, *Astra* etc. În Franța a creat și animat cenaclul *Musc'art*. A fost invitată la festivaluri internaționale de poezie: *Lodève*, *Rencontres du Sud* (Frontignan), *L'Echo de la Parole* (Frontignan, Pézénas), *Autre Sud – Marseille*, *Souffles – Montpellier*. A cret și prezidat concursul internațional de poezie *La poésie avant toute chose*. A debutat în revista liceului, *Preludii*, coordonată de Petre Homoceanul, în 1967, iar în 1977 a apărut la rubrica „debuturi literare” în revista *Luceafărul* (descoperită de poetul Geo Dumitrescu). Debutul editorial: în 1982, cu volumul de poezie *Miraculum*, prefațat de Mircea Iorgulescu și premiat de Editura Dacia; Premiul „Cartea anului 2014” pentru volumul de versuri *scara b, apartamentul 3* (2016).

OPERA: *Miraculum* (1982); *Femina* (1985); *Dolor* (ediție bilingvă, română-franceză, 2007); *Celebratio* (ediție franceză, 2008); *Exilium* (e-book, 2012); *Memoria* (ediție bilingvă, română franceză, 2013); *scara b, apartamentul 3* (2016).

m-am construit ca pe o coloană infinită

colina gardiole (garda lui eol) se opune
vânturilor nebune,
soarele mușcă din viile cuminți, am
nevoie de lumină, de albastru,
cactuși, măslini sălbatici, irișii lui van
gogh, smochinul rezistă-n brațele
mistralului
ori tramontanei,
zumzet milenar peste via romana,
les ventres bleus, localnicii recunosc
vântul ce va sufla
după consistența miezului de pâine:
cel uscat anunță mistralul, cel umed,
vântul marin

0071

0075

ventre bleu e cel care are rădăcini din
tată-n fiu, pirați, corsari, pescari,
ciobani

pământul acesta are o inimă, acest
pământ are un puls

între mediterană și muntele acoperit
de vița-de-vie nemuritoare,

balena din zare – muntele saint clair –
cade-n mare cu cimitirul său marin
legendar

paul valéry invizibil, de negăsit, legănat
de soare

notre dame de la salette, capela
miracolelor, binecuvântează drumul
vapoarelor,

plânge marinarii pierduți

lacul etang de thau al lui brassens
leagănă barca des copains d'abord

el se odihnește-n vecii vecilor, după
vrerea sa, în cimitirul săracilor, cu
fața spre

malul lacului etang de thau al copilăriei

mă reconstruiesc pe o coloană infinită,
sunt cetățean al lumii

voyager c'est exister, uneori îmi spun
că visez

0080

0085

0090

simt marea europă crescându-mi în
 vine
 am vecini purtați de mediterană:
 maurice, rachid, luigi, enrique,
 suleiman,
 ventres bleus, amestecați cu acești
 exilați de la fenicieni, greci și romani
 încoace
 fantomatice ere,
 hannibal însuși, zice legenda, a trecut
 pe aici însetat,
 a sorbit uimit licoarea sfântă a
 muscatului auriu, a deformat sticla
 de vin până la ultimul strop
 richelieu, omul regelui, a distrus
 catedrale, a tăiat capete de rebeli
 orașul burților albastre (ventres
 bleus, numiți așa de pe timpul unei
 cumplite
 epidemii de ciumă care i-a decimat)
 s-a întins dincolo de biserică –
 fortăreață saint-paul, care la
 revoluție și-a pierdut clopotul,
 campanele,
 depus pân-acum la primărie, la maison
 du peuple

0095

0100

italieni împinși de sărăcie au venit din
sudul Italiei – les macaronis – les
ritals –,

au uscat mlaștinile, au creat la peyrade
drumul de pietre, au secăt bălțile,

au numit locul la pointe courte,

portughezii – les morues – morunii
– au fugit de salazar, spaniolii de
dictatura lui franco

arabii harkis, les pieds noirs, instalați
de-a valma de generalul de gaulle,
în focul războiului de independență
colonial,

când camus spunea j'ai mal à l'algérie

0105

mă definesc pe o coloană invizibilă
românii se mai întâlnesc la biserică,
protestanții le-au împrumutat-o
pe-a lor,

se mai ajută mai ales la făcutul
colivelor,

fug în spania, nu departe, să cumpere
varză, murături, mititei, cozonac cu
mac

au asociații, pagina de facebook
„români la montpellier”, sunt pe
skype,

0110

schimbă vești din țară, înjură de mamă
și de tată guvernul, trimit mandate
poștale, așteaptă vacanțele,
revin acasă își duc părinții la doctor,
fac pe grozavii în patrol,
se înscriu pe o coloană din ce în ce mai
absentă, pe măsură ce copiii lor
au uitat ori nici nu vor mai ști vreodată
dulcea limbă română
ubi bene ibi patria

nu există echivalent pentru starea de
dor

păpușa de cârpă

numărați
 loviturile de obuz
 în zidul ciuruit al vieții
 un nu știu ce o îmbie
 să deschidă largi porțile zilei
 un bărbat imberb și speriat
 apare
 călcat în picioare
 urlă disperă amenință
 cu gulerul ros de gânduri negre
 electrocutat
 cade în transă
 pe masa judecății de apoi
 sirena salvării se scufundă
 sub pleoape fragile
 în neantul spaimei

0120

0125

0130

0135

păpușa de cârpă se clatină
sprijină pereți
ferfenițiți de fălcile nopții
își spune a fi ori a nu fi
auziți-mă apropiati-mă
numărați cu mine
numărați cu mine

0142